

SONDE IN DIE GEMEENTE

“Of weet julle nie dat julle liggaam 'n tempel is van die Heilige Gees wat in julle is, wat julle van God het, en dat julle nie aan juiself behoort nie?

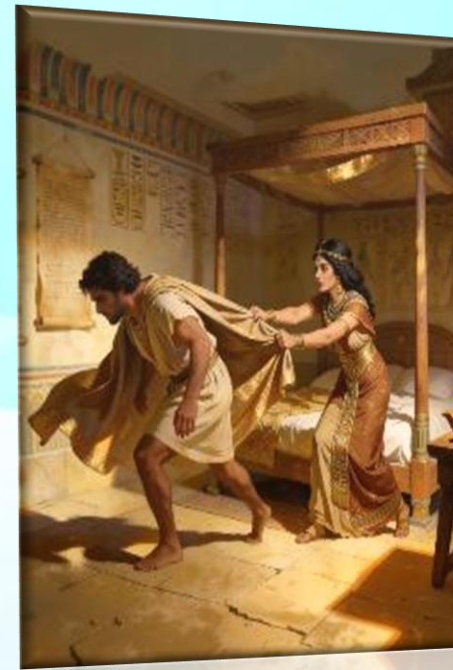
Want julle is duur gekoop. Verheerlik God dan in julle liggaam en in julle gees wat aan God behoort.”

(1 Korintiërs 6:19-20 Ou Afr)

Paulus bestee hoofsaaklik hoofstukke vyf tot sewe van 1 Korintiërs daaraan om 'n sonde uit te roei wat diep wortel geskiet het in die gemeente van Korinte: seksuele onsedelikheid.

Hierdie spesifieke sonde is vererger deur ander sondes, soos oortredings en bedrog wat tussen broeders gepleeg is en selfs voor burgerlike howe gebring is.

Met duidelike en reguit taal wys Paulus nie net die sonde uit nie, maar bied hy ook oplossings om dit aan te spreek en te voorkom dat hulle weer daarin verval.

Sonde in die gemeente

Die gedoogde sonde

Uitroeïing van sonde

Hantering van interne probleme

Hoe om sonde in die gemeente te vermy

Tempels van die Heilige Gees

Geoorloofde seksualiteit

SONDE IN DIE GEMEENTE

DIE GEDOOGDE SONDE

“En tog is julle opgeblase in plaas dat julle liewer getreur het, sodat hy wat hierdie daad gedoen het, kan verwyder word onder julle uit.” (1 Korintiërs 5:2)

“’n Mens hoor waarlik van hoerery onder julle, en hoerery van so ‘n aard as wat selfs onder die heidene nie bekend is nie: dat iemand die vrou van sy vader het.” (1 Korintiërs 5:1)

Die bestaan van 'n bloedskandelike verhouding binne die gemeente was uiters ernstig. Maar die situasie is nog erger gemaak omdat die gemeentelede, in plaas daarvan om afsku daarvoor te hê, trots was dat hulle hierdie sonde geduld het (1 Korintiërs 5:2).

Die gemeente het hoofsaaklik uit heidene bestaan. Selfs hulle eie gewete het vir hulle gesê dat bloedskande nie geduld behoort te word nie. Daarby het hulle kennis van die Skrif hierdie oortuiging versterk (Lev. 18:8).

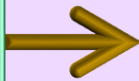
As hulle duidelik geweet het dat hierdie verhouding sonde was... waarom was hulle dan trots daarop (1 Kor. 5:6)? Het die betrokke familie invloed in die gemeente gehad? Was hulle trots daarop dat hulle 'n gemeente was wat sondaars verdra het? ...?

UITROEING VAN SONDE

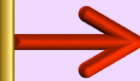
"Maar die wat buite is, oordeel God. Verwyder tog dié slegte mens onder julle uit." (1 Korintiërs 5:13)

Die geval van bloedskanie was reeds "algemene kennis" (1 Korintiërs 5:1), daarom moes daar dringend opgetree word om skade aan die gemeente se getuieis te voorkom. Watter maatreëls moes getref word?

Om 'n oordeel te vel wat die persoon se skuld bepaal, of nie bepaal nie. (1 Kor. 5:3).

Om geen omgang met die sondaar te hê, en selfs nie saam met hom te eet, solank hy daarop aandring om as lid van die gemeente beskou te word terwyl hy weier om sy sonde te laat staan nie (1 Kor. 5:11).

Om die sondaar uit te dryf en hom aan Satan oor te lewer, aangesien hy, deur hierdie sonde te koester, vrywillig gekies het om homself onder die juk van Satan te stel (1 Kor. 5:2b, 5a, 13b).

Gemeentedissipline (ongeach die erns van die sonde) moet altyd 'n herstellende doel hê. Die persoon se dwaling moet duidelik uitgewys word sodat hy dit kan erken, berou kan hê en "die gees gered kan word in die dag van die Here Jesus" (1 Korintiërs 5:5).

HANTERING VAN INTERNE PROBLEME

“Durf iemand van julle wat ‘n saak teen ‘n ander het, gaan reg soek voor die onregverdiges en nie voor die heiliges nie?” (1 Korintiërs 6:1)

Nadat Paulus verduidelik het hoe sonde binne die gemeente hanteer moet word, bestraf hy hulle omdat hulle nie die regte riglyne gevolg het nie en geskille tussen gelowiges na wêreldse howe geneem het (1 Korintiërs 6:1-6). Maar Paulus gaan verder en spreek die wortel van die probleem aan.

➔ Eerstens behoort daar geen twis tussen gemeentelede te wees nie (1 Kor. 6:7a), en natuurlik behoort geen lid 'n ander lid te benadeel of te bedrieg nie (1 Kor. 6:8).

➔ Tweedens moet die broeders gewillig wees om die onreg te vergewe (1 Kor. 6:7b).

➔ Derdens, indien daar geen ooreenkoms tussen die lidmate bereik kan word nie, moet die gemeente tussen hulle oordeel of bemiddel (1 Kor. 6:2).

Tensy dit 'n strafregtelike saak is (Rom. 13:1-5), behoort interne probleme van die gemeente intern opgelos te word.

"Dit is ons werk om ons besondere tekortkominge en sondes te ken wat duisternis en geestelike swakheid veroorsaak en ons eerste liefde uitblus. Is dit wêreldsgesindheid? Is dit selfsug? Is dit liefde vir selfverheffing? Is dit die strewe om eerste te wees? Is dit die sonde van wellus wat so kragtig werk? Is dit die sonde van die Nikolaïete wat die genade van God in losbandigheid verander? Is dit die misbruik van groot lig, geleenthede en voorregte, terwyl daar gespog word met wysheid en godsdienskennis, maar die lewe en karakter teenstrydig en onsedelik is? Wat dit ook al mag wees wat vertroetel en aangekweek is totdat dit sterk en oorheersend geword het, span vasberade pogings in om dit te oorwin, anders sal julle verlore gaan."

Vry vertaal uit EGW, Ye Shall Receive Power, 18 Desember)

HOE OM
SONDE IN DIE
GEMEENTE TE
VERMY

TEMPELS VAN DIE HEILIGE GEES

"Of weet julle nie dat julle liggaam 'n tempel is van die Heilige Gees wat in julle is, wat julle van God het, en dat julle nie aan juiself behoort nie?" (1 Korintiërs 6:19)

Nadat Paulus die kwessie van regsgedinge aangespreek het, keer hy terug na die hooftema: seksuele onsedelikheid in die gemeente. **Waarom het dit bestaan?**

Christene is tot heiligheid geroep (1 Korintiërs 6:11), en dit behoort alle sonde uit te sluit. Sommige het egter geredeneer dat hulle met hulle liggame kon doen wat hulle wou, aangesien hulle sondes reeds vergewe is. Daarom verduidelik Paulus dat "die liggaam nie vir hoerery bedoel is nie" (1 Korintiërs 6:12-13).

Sy argument is dat ons liggame lede van Christus is. Ons kan nie 'n lid van Christus neem en dit met 'n prostituut of 'n egbreekster verenig nie (1 Kor. 6:15-18).

Uiteindelik bring dit ons by 'n kernwaarheid: ons liggame is tempels van die Heilige Gees en behoort daarom nie aan onself nie, maar aan God (1 Korintiërs 6:19). God het ons gekoop met die kosbare bloed van sy Seun; daarom moet ons God verheerlik in ons liggaam én in ons gees (1 Korintiërs 6:20).

GEORLOOFDE SEKSUALITEIT

"Maar vanweë die hoererye moet elke man sy eie vrou hê, en elke vrou moet haar eie man hê." (1 Korintiërs 7:2)

Deur vrae te beantwoord wat deur die gemeente in Korinte gestel is, help Paulus ons om te verstaan hoe ons seksuele onsedelikheid kan vermy (1 Kor. 7:1).

Kortom: getroudes behoort die geoorloofde seksualiteit met hulle eggenoot te geniet; ongetroudes behoort met niemand seksuele omgang te hê nie.

Huweliksmaats behoort mekaar nie seksuele gemeenskap te weier nie, sodat hulle nie die ander een aan versoeking tot egbreuk blootstel nie (1 Kor. 7:3-5).

Ongetroudes wat die gawe van selfbeheersing het, kan beter gebruik maak van geleenthede om God te dien sonder die verantwoordelikhede van 'n gesin (1 Kor. 7:6-8, 32-34).

Ongetroudes wat nie hierdie gawe het nie, behoort te probeer trou om versoekings te vermy (1 Kor. 7:9).

“Laat elke oog op Christus gerig wees in ons arbeid vir die sondaar. [...]. Laat hulle met die dwalendes praat van die vergewende genade van die Heiland. Laat hulle die sondaar aanmoedig om hom te bekeer en om in Hom wat kan vergewe te glo. [...] DKvDE 884.1

Laat die kerk die bekering van die sondaar met dankbare harte aanvaar. Laat die ootmoedige uit die duisternis van ongeloof in die lig van geloof en geregtigheid gelei word. Laat sy bewende hand in die liefdevolle hand van Jesus geplaas word. So ‘n vergifnis word in die hemel bekragtig.” DKvDE 884.2

EGW, Die Koning van die Eeue, paragraaf 884.1/2